

Вѣстникъ

„Смѣшлю“

Излиза всяка
Събота.

Редакцията и Администратцията се намиратъ въ печатницата на в. „Българско Знаме“ при Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ южна България
2 рубли нови
въ сѣвер. България
2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана
5 франка.

За отгатыкъ Балкана
6 лева

Така и за другитѣ
България, които сж
извънъ отъ нашия
сипуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

КЪМЪ

ПОЧИТАЕМИТЪ НАСТОЯТЕЛИ И АБОНАТИ НА „СМѢШЛЯ“

Само съ смѣхъ чловѣкъ не може да живѣе! Днесъ имаме 36-ий брой а Вие отъ много мѣста знаете че не сте ни внесли ни по 36 пари! Принуждаваме ни да се плачимъ зоръ-зорона и да се червимъ прѣдъ господаритѣ на Печатницата за дѣто не можемъ на врѣме да си плащаме почтено! Ами поща-парасж въ А отъ 100 гроша? Ами администрация? Ами редакция? Наистина Смѣшлю е насърденъ защото се удостои до 6-тъ мѣсеци да исприча 1150 здрави абонати, но работата е тази, че не са е удостоилъ да прибере досега ни една третя частъ отъ абонатитѣ си стойността! Отъ много мѣста ни пишете и пишате: какъ да внесете пари, а пакъ си оставате само съ питанията! Смѣшлю отъ опитъ знае че когато не иска да върши нѣкой работа, той намира причини да се извинява! Въ нѣколко броя ний явихме въ листа си, че ония Господа приемачи на Смѣшля, които се въ България, да си внасятъ спомоществованията: въ София у книжарницитѣ на Печатарското Дружество и Евангелското Дружество; въ Търново у книжарницата Г. Никола Годоровъ и С-ие, а отъ Южна България въ групове и тилбри.

Смѣшлю Ви моли да вземете това подъ сериозно внимание и да не мислите че той на старо врѣме отъ слободия се е подгърбилъ да ви разсмива!! Житото е 80 гр. киломо; фасулата 3 гр. оката! мѣсото хеле прѣвъ прѣсти го глѣда; ами квартирна кирия! Ами обуца и дрехи на наследницитѣ Смѣшлови! Да не мислите че той е ударилъ нѣкой

мѣста яма въ послѣдната война? И да не мислите че той е нѣкой Окол. Начал. или Акцизентъ Нач. или пакъ Пред. на нѣкой Окръжна Комисия? не! не, той си е пакъ той, както си го знаете отъ Голѣмото Село на вехтия си сиромашки запаятъ, само съ тѣя разлика че съ 4 очи глѣда и цѣлъ дѣнъ на крака правъ не може вече да стои.

(под) Смѣшлю
Преподписами всички неплативши
Абонати

СЛИВЕНЪ, 8 Априлий 1883 г.

ВРЪБНИЦА!

Благословенъ грядый во имя
Господие, осанна во вышнихъ!

Тѣй се пѣли Иерусалимскитѣ жители въ честь на нашиятъ Спасителъ, тѣй ще пѣемъ и ние въ тази недѣля нарѣчена Ваия, цвѣтоносна недѣля или по просто Врѣбница! Да, тѣй ще пѣемъ и да се веселимъ, защото пакъ, щемъ нещемъ, ще се пооблажимъ съ рибено кокалче за да ни се подмаже прѣгракнѣлийтъ или измършавѣнийтъ отъ постъ вече кавалъ; и, щемъ не щемъ, ще му свѣтнемъ, и ще му мѣтнемъ пакъ по нѣколко хакъ кобуза за да покажемъ на природата, че както тя се е разшантавила отъ топлината и се сили да раззеленява и развеселява всѣко дръвце, биліе и трѣва; тѣй и ние се нѣчимъ да разшантавимъ и да раззеленимъ скръбнитѣ си сърдца.

Върбата, която ще ни даде дѣдо пощъ, като му бацнемъ кунката и му пуснемъ нѣщичко, тя ще бѣде знакъ, че както всичко се разсуровява, тѣй и ние трѣбва да се разсуровимъ т. е. да станемъ сурови

и да не правимъ друго, освѣнъ да дѣламе свирки и пищялки отъ върбитѣ и да викаме като малкитѣ дѣтца: пищи-пищи, пищялко, че ще дойдѣтъ (минѣтъ), колата да ти смажашъ рибрата. Ха-ха-ха-хаа! Вие се смѣете г-да и г-жи, гдѣто е останѣло само да се накичите съ мечи кожи, че дѣдо ви Смѣшлю ви припомня дѣтинскитѣ играчки съ свирки и пищелки; нѣ не се смѣйте, защото нѣкои си г-да и сега още правятъ такива свирки и пищялки и ходятъ да свирятъ и да агитиратъ дано сполучатъ да се вмѣкнѣтъ и тѣ въ Румелийскій Иеросалимъ та да излѣзѣтъ жителитѣ мѣжки и женски да имъ отдаватъ честь и да имъ испѣятъ: благословенъ грядый во имя депутатства, осанна! Влѣзте въ камарата на Обл. Събрание: отбѣгайте се, спасявайте се и приемайте бадехва грѣшнитѣ полове или омразнитѣ ужъ туралии, а нуждитѣ на онѣзи които ви повѣрватъ съдбата си въ рѣцѣтъ ви нека стоятъ и плачѣтъ за удовлетворение!

Нѣ нейсе извинѣте, че дѣдо ви Смѣшлю расчоплюва такива стари рани, извинѣте го и простѣте го, защото той се бѣше зарѣкълъ да не влиза въ такива голѣми въпроси по-голѣми даже отъ рунтавийтъ му калпакъ, нѣ що да прави, като има още много глави да щави!

Ха-ха-ха-ха! видете ли насмалко щѣше дѣдо ви Смѣшлю да забрави да ви нанесе на умѣтъ още единъ народенъ обичай, за който, спорѣдъ бабишкото прѣдание, трѣбва много да се внимава; т. е. всѣкой, който не заспи да иде въ църква да си земе върбица или другий зеленчогъ, трѣбва да си отвори очитѣ на четире, а тѣзи, които носятъ очила-на осемъ, за да разглѣждатъ да ли върбата, дадена имъ

отъ дѣда попа, има много пѣшки и да ли сѣ насилили да се пукнатъ скоро или сѣ малки и почти бѣзъ надѣжда за распукуване, защото въ това нѣщо има голѣма и велика тайна, която дѣдо ви Смѣшлю отъ любовь къмъ васъ ще ви събщи за да я узнаете и вие. Тайната е тази: които получатъ върба съ едри пѣшки, които сѣ щѣли скоро да се распукуватъ, тѣ сѣ онѣзи народни водители, на които *пердето* е приближило да се пукне та всѣкой да имъ види добритѣ или лошитѣ дѣла, нѣ за жалость че добри нѣма да се яватъ: които получатъ върба съ едва набѣбнѣли пѣшки, тѣ сѣ онѣзи народни доброжелатели(?) или *дѣжбозжелатели*, които по-късно ще са яватъ, нѣ ще бѣдѣтъ по-остри и по-лицемѣри, защото ще можатъ да утраятъ повече врѣме на сълнечнитѣ пекове. Затова всѣкой е длъженъ да глѣда както своята върба, тѣй сѣщо и върбата на другитѣ и отъ тамъ да познае какви имъ сѣ или какви ще имъ бѣдѣтъ стрѣмленията за пардното подобриѣне. Нѣ да се не оглѣвате така, щото да докарате смущение въ църквата, защото дѣдо ви Смѣшлю ще бѣде духомъ съ всички ви и щомъ заблѣжи подобно нѣщо ще излѣе испослѣ смѣхътъ си върху васъ.

Колкото за върбата, която ще се падне на дѣда ви Смѣшля, той още отсега може да ви прѣдскаже, че тя ще бѣде такава дълга и жилага, щото, когато шибя, тя да се увива около ушитѣ и вратѣтъ да се счюпи. Тя ще бѣде безъ пѣшки, което нѣщо ще му прѣдсказва: сиромашия до шия; нѣ той сѣ постѣтъ си ще я надвие и сѣ пълна кесийка по въскръсение ще пие. Желаемъ на всички това щастие. . .

Нашѣтъ Кметъ.

(Сладкото отпослѣ бива горчиво)

Удрий яйца на масло, глѣдай си кефѣтъ пий, ѣждь. . . Това ще ти остани, кой те дири, кой те търси! Тѣй си говореше нашѣтъ младѣ кметъ и тѣй са насърчаваше; нѣ често човѣкъ събъркува концитѣ, и остая да го ядѣтъ молцитѣ.

А бе чудни сѣ нашитѣ хора! правятъ и вършатъ нѣща и работи несъобразни съ характерътъ имъ, а пакъ като ги чукуне дѣдо имъ Смѣшлю за да ги поправи, тѣ му се сърдятъ, и да е възможно ще му испокѣсатъ и царвудитѣ отъ краката! Такъвъ е билъ нашѣтъ поетъ въ послѣднѣ врѣме, който е ходилъ отъ бирария на бирария да *конфискува* т. е. да къса и дере не калпакътъ му и царвудитѣ му, нѣ книгата му; такъвъ може да бѣде или да стане сега и нашѣтъ младѣ

кметъ, който при многото несполуки като види и това, кой знае какви брѣмбарчета ще забрѣчатъ изъ мозъкътъ му и каква аллилуия безъ патрахиль ще запѣе на дѣдо Смѣшля. Нѣ дѣдо ви Смѣшлю той се не бои, защото не е погрѣшилъ още въ нѣщо за да падне въ рѣцѣтъ на прокурорството. Кой знае?! да бѣше билъ и той младѣ кметъ можеше да врѣхлѣти на нѣкоя Пулпуденска богиня, можеше да се докъсне до нея, можеше да направи, както едно врѣме Юпитеръ съ Богинитѣ, човѣческо смѣшеніе и да искочи нѣкое *Юпитерче* или нѣкоя *Венера*, нѣ като старѣ той не може да се обвини и да падне въ рѣцѣтъ на правосѣдието. Обаче това наше кметче, като мислило, че всичко, щото хвърчи се лапало, лапнѣло и то гдѣ що заврѣнѣло, нѣ сега ще му излѣзе соленко изъ носѣтъ! То се знае, че бившии Х-кий пр-ктъ неще да остане безъ другаръ! Ще видимъ сега и това бившо кметче какъ ще удрия яйца на масло! . . .

Тежко ни сѣ такива пазители на мирѣтъ на тишината и на честѣта, които ни тикатъ въ пропастьта катъ ни отниматъ честността!

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Види се, че Св. Синодъ въ Екзархията е подпалилъ до толкова галцитѣ на *Икономеникосъ Патриархисъ*, щото най-сѣтнѣ е билъ принуденъ да прибегне до агитъ за да му ги угасятъ; нѣ — тѣзи му лукавини и хитрости и този пѣхъ ще исгубятъ мускитѣ си. Той не сънувалъ и не блннувалъ друго, освѣнь Тракия и Македония, схизма и елелизъмъ! . . . За утѣшение Смѣшлю ще му подсмъркне, въ джоба си да си брѣкне, малко *енфие* да си смъркне та да му поулегне.

— Бабитѣ казватъ, че когато дяволѣтъ си нѣмалъ работа, той си пощялъ дѣтцата: спорѣдъ свѣдѣніята на баба «*Марица*» ако сѣ истинни, защото и тя като баба е въ числото на бабитѣ, то прѣдсказваното размѣняване на Околийскитѣ Началници Ихтиманский въ Чирпанъ, Чирпанский въ Ямболъ, Ямболский въ Котелъ, Котленский въ Нова-Загора, ще замѣза досущъ на това дяволеко пощение. Нѣ Автономия бу я! всѣкой както си ще тѣй се топори и бори!

— Слава Богу! законѣтъ за областнитѣ адвокати се одобрилъ вече отъ нашѣтъ върховнѣй(?) глава и отъ 1-ий Юлий той ще взѣзе въ сила. Той е обнародванъ вече и въ 16-ий бр. на *Общинский Листъ*. Смѣшлю ще каже за този законъ, че той толкова струва за гарантира-

ние злоупотрѣбленията, колкото законѣтъ за горитѣ. Адвокатитѣ сѣ въ необисана радостъ, тѣ ликуватъ и тържествуватъ; нѣ тѣзи, които нѣматъ *отебери* дипломи тѣ му отмишляватъ и се прозяватъ!

— Пишатъ ни отъ г. Х., че всичкитѣ чиновници сѣ минѣли прѣзъ началниковата стрѣга съ цѣлъ да се научи кой съобщава на Смѣшля новинитѣ; затова сега ги било страхъ даже и на приятелитѣ си да пишѣтъ. Ние ще заблѣжимъ на негово Началничество да не дири кой пише и съобщава на Смѣшля, нѣ да глѣда да се поправятъ недостатѣцитѣ и погрѣшкитѣ. Зари ще му кажемъ и ние съ баба «*Марица*» че е трѣгнѣлъ дѣтѣрси *волѣтъ подѣ телето (!!!)*, а не *телето подѣ волѣтъ!*

— «*Народнѣйший Гласъ*» наистина си е изгубилъ мускитѣ! Чудното е това, че да се отпечати членѣтъ му противъ *Черногорцитѣ* и *Чехитѣ* въобще, станѣло по погрѣшка. Какъ е възможно това ние оставяме на публиката да го обсъди. Нѣ при все това Смѣшлю го пакъ похвалява за гдѣто облизва плюнѣтото си, като му напомня да облизе и новата си дума *баба родителница* вмѣсто *акушерка*; защото г. Богоровъ обрѣнѣлъ всичкитѣ си словари и рѣчници и не можѣлъ да намѣри да съществува подобна дума съ подобно съдържание въ народний говоръ.

— Слуъ се прѣска и ходи отъ човѣкъ на човѣкъ като прозѣвка, че избирателната борба захванѣла вече отпотаино, а не явно както става другагдѣ т. е. по другитѣ държави. Въ всѣка коллегия имало вече кандидати плѣшоци, които пробиватъ полегка и тихо народнитѣ мозѣци за да ги изберѣтъ. Спорѣдъ дѣда ви Смѣшля това не обѣщава добри резултати, защото кой знае какви чотури ще се изберѣтъ, на които догдѣ да имъ научимъ имената и Събранието ще се закрие.

— Една повиня подскача на куцъ кракъ изъ градъ Пл., че пристигнѣлий тамъ Чирпанский кметъ за да протестира противъ високото оцѣнение на вината не ще го огрѣе нищо, защото щѣло да му се каже, че това било направено нарочно за да се не опиватъ хората. Наистинѣ на такъвъ умъ единъ смѣхъ си има мѣстото.

— Съобщаватъ ни отъ г. Х. Х. че кметѣтъ въ 1-ий денъ на този мѣсець като нѣмалъ друго що да прави, дошло му на умъ, че се лѣжи него денъ, и той излѣгалъ дѣда попа, че таъ година *Великденъ* щѣлъ да се падне на *Распѣтій Петѣкъ*.

Не е чудно! Някои си се помъчиха да излъжатъ и дѣда ви Смѣшля, нѣ вмѣсто тѣ него той излъга тѣхъ.

— Една лъжа опасната ли да я парфчемъ, куйрукля ли да я кажемъ, ходи изъ г. П., че елленските паликарета нещѣли вече да поздравляватъ българитѣ, защото Святѣйшиятъ имъ ужъ Патрикъ щѣлъ да афореса и тѣхъ като схизматици. *Se non è vero è ben trovato!*

! ПАРДОНЪ!

Понеже корректорътъ ни си изгубилъ очилата, та не може да вижда добръ, то и читателитѣ ни сръщатъ много погрѣшки, за това той ги моли публично за извинение, като имъ казва *пардонъ, пардонъ, пардонъ!!!*

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля».

София. Бае Смѣшлю!

Свиряхъ, пѣхъ, играхъ, смѣхъ се, подигравахъ се, а по нѣкогажъ и плакѣхъ; нѣ *хаиръ* нече го бжде нито така, нито иначе: работата изъ день въ день отива по-злъ и по-Габровски.

Тѣзи дни кой знае какъвъ дяволъ е влъзълъ въ мозъка на всички, щото сухо и сурово гори, пламти, тлѣи и нѣмѣи. Драгунерията на всѣкъдѣ сдухти и пухти, за това на всички сѣкашъ, че сж зашити устата, и че имжтъ слива та си ги не отварятъ да кажжтъ ни черна ни бѣла. Консерваторитѣ хванжж да си обиратъ парцалитѣ. Либералцитѣ пакъ тѣ се двоумятъ и стоятъ и кроятъ. Някои си отъ тѣхъ сж се спрѣли като поизпрѣдъ гробъ и бърборятъ нѣщо, нѣ то е толкозъ непонятно, щото не може да бжде нито приятно, нито благодатно. Прѣдвижда се, че митингитѣ и депутатитѣ за въ полза на конституцията сж доста подѣйствували въ сърдцето на Н. В. Любимитѣ ни Князь. Обаче и вашитѣ Румелийскитѣ «Нар. Гласъ» го твърдѣ прѣкалява и опѣва безъ патрахиль. Когато нѣкой отъ нашитѣ вѣстници си е позволилъ да каже нѣщо за Н. С. Ген. Губернаторътъ ви, вие сте сж обржжвали до зжби; а ние що трѣбва да правимъ? Кой е непогрѣшимъ въ дѣйствиата си? . . . Нѣ нека да запушимъ човалтъ на старитѣ рани, защото има кой да ги брани, и да дойдж на думата си. Като за всеизвѣстно можж да ви съобща, че отиваннето на Н. В. въ Гърция въ завръщаннето му не ни донесе радостната вѣсть, че държавнитѣ прѣвратъ се прѣмахва, и на негово мѣсто се въскрѣсява пакъ многострадалната и многоожиданата конституция. Тайната на еваленто министерство е тая, и поканата на либералцитѣ да занемжтъ министерски постове е тая; нѣ тѣ като се парѣли веднажъ, сега духжтъ и на студеното. Както чрѣзъ едно отиванне и завръщанне прѣвратѣтъ станж, така и сега чрѣзъ едно отиванне и дохождане ще се въскрѣси конституцията. Това е толкозъ вече распространено измежду сърдцата и духоветѣ на всички, щото нѣма човѣкъ да го не вѣрва. Ехъ, бае Смѣшлю, тогава да си отивѣдѣ, че да видишъ хорѣ, гайди свирки и виканне урррааа! Да живѣе Н.

В. Любимитѣ ни Князь, който послуша гласѣтъ на народа, и му възвръж конституционний животъ. (Б. на См. Дай, Боже и ние се радваме! И може даже да викаме повече отъ васъ, защото и нашата сждба е свързана съ вашата!)

Сбогомъ за сега, защото бързамъ да четж *Българската Иллюстрация!* . . . (Б. на См. Амн издаде ли се? Излиза ли на блѣ свѣтъ? Ние не сме ѣ видѣли още турана. Види се нашиятъ дописникъ да е побъркалъ Руската „Шива“ съ „Българската Иллюстрация“ (?))

Прѣмудростъ Смѣшлюва.

Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: мжчно е да се рита сръщу остена! Нанстина тѣзи думи сж толкова истински, колкото е истина, че ние се глѣдаме, живѣемъ и сжществуваме. Впрѣгнжтитѣ волѣ въ хометѣтъ, колкото и да рита, нѣма кой да го попита: защо рита, и дали му е тежко или легко? Такъвъ единъ волѣ днесъ се е появилъ, който, като рита сръщу остена, въ сжщото врѣме и пита защо дѣдо му Смѣшлю го бде така не милостиво? Дѣдо ви Смѣшлю като тури голѣмитѣ си колкото просешки блюда очила, изопнж си като камила вратѣтъ и шията, задъпа по Априлевата зодия и сѣглѣда, че отговорѣтъ на това питанне се намира въ крѣжѣтъ на Венера и Бакхуса, които днесъ за днесъ владѣятъ на всичко и въ всичко, а най много на двѣ и въ двѣ даровити твари, които се емчатъ и перчатъ, когато въ сжщностъ тѣ не струватъ нито една лупа тютюнъ. Обаче, дѣдо ви Смѣшлю, спорѣдъ други по-тънки наблюдения, сѣглѣда, че както на единитѣ сж вече съдрали чула и му се турили хубаво и звѣнчато самарче, сжщо нѣма да се мине много врѣме че ще свалятъ чултѣ и на другитѣ, който като ходи струва се все камилитѣ да води и да не мисли за друго освѣнъ за плѣтеки пригоди.

Ха-ха-ха-хааа! Дѣдо ви Смѣшлю може още отсега да прѣдекаже и очитѣ на всички да замаже, че мжчно ще имъ бжде да ригатъ сръщу него, защото той може да афореса и да разофореса, той може да размива и да отемива, съ една рѣчъ той може венчко; защото му е дадена неограничена властъ свше за да може да пише.

Читатели, Смѣшлю желас да не се обжиджтъ тѣзи негови прокобения, нѣ га-чели вече сж се обжиджли и на Хаджи Кунчувитѣ тефтеръ минжли. . . . Какви ли аллилуия пѣятъ, или ще пѣятъ?

Какъ трѣбва да се прѣкара страстиата недѣля.

Изъ Смѣшлювата философия.

I. Въ понеделникъ всивкитѣ *мажмурли* трѣбва да сганжлѣ рано да посинятъ главитѣ си, вмѣсто съ помади съ ливанди и пудри, съ чистѣ и добръ прѣсѣянъ пепелъ въ знакъ на покаяние. Послѣ вмѣсто въ църква трѣбва да иджтъ въ кафенето и да се заловятъ за игритѣ, и то ще бжде първий знакъ, че тѣ се занимаватъ за да не сѣгрѣшаватъ.

II. Въ вторникъ всѣкой единъ трѣбва да се облѣче въ черно, да лустроса добръ обувката си, да очени добѣ дрѣхитѣ си, да иде да се опрости съ венчки г-жи и г-жци, съ които е ималъ тази

слабостъ да дяволува, и най-сѣгнѣ да си сѣдне у тѣхъ и да мисли.

III. Въ сръзда всѣкой единъ и всѣка една трѣбва да иджтъ на топло (*хамамъ*) да си измиятъ, да си истрѣкатъ бѣлото т. е. свѣтското и да имъ остане черното т. е. духовното, а послѣ да се завърнжтъ въ кжцитѣ си да постанятъ и да мируватъ. Който или която прѣстжши тази заповѣдъ за тѣхъ не ще има червено яйце.

IV. Въ четвъртъкъ, който се казва *великъ четвъртъкъ* всѣкой домакинъ трѣбва да прѣброи колко яйца има и да захване да ги ванцува, а домакинитѣ трѣбва да иджтъ и да накупятъ колкото можжтъ по-голѣми *факлии*. Щомъ се изванцуватъ яйцата, трѣбва да се прѣглѣда положѣтъ дали е свела него день кокошката, и ако е свела, това яйце трабва да се вапца *байка* и да се крие, защото то трае цѣла година и е за хубаво. Колкото пакъ се пукнжтъ въ ванцуваннето тѣ трѣбва да се турнжтъ на страна и да не се измама нѣкой да хаине, защото дѣдо попъ ще му отрѣже ухото. Слѣдъ това трѣбва да се прибежтъ венчки и да иджтъ на 12 евангелията. Въ това врѣме никому не е позволено да глѣда кой колкава *факлия* държи, и дали му все гори или я само пали да гори въ врѣме, когато се четжтъ евангелията. На дѣтцата пакъ не е позволено да си играятъ съ факлитѣ и да си перлятъ коситѣ, защото *хатайленъ* може да опърлатъ и брадата на дѣда ви Смѣшля.

V. Въ петѣкъ, който се вика *распѣтий петѣкъ*, всѣкой трѣбва да пости и да не ходи никждѣ на гости, освѣнъ да набере малко здравецъ или друго цвѣте и да иде да посѣти гробѣтъ на Спасителя. Щомъ цалуне *епитефия* трѣбва да се промѣкне отдолу подъ него за да бжде здравъ цѣла година и за да може да сполучи да се избере за кандидатъ — депутатъ. Въ него день всички трѣбва да сж облѣчени като на Великденъ, и да не отиватъ съ друга цѣлъ въ църква, освѣнъ да показватъ моднитѣ си парцали.

VI. Въ сѣбота които не сж се исповѣдали и причастили, трѣбва да се исповѣдватъ, и на утрѣто да се причастватъ съ говедаритѣ заедно; а тѣзи, които съ врѣме сж испълнили тази християнска длѣжностъ, тѣ трѣбва да сжрнжтъ ражѣ и да чакатъ свѣтлото Въскрѣсенне и червеното яйце.

См. Азъ венчко туѣ ще испѣлнж та червеното яйце да поглнж. Който излъже въ нѣщо дѣда попа, нека мисли че има и сопа!

Смѣшлюво Видѣние.

Смѣшлю отъ начало още бѣше прѣдказалъ че въ прѣдстоящитѣ избори за областни прѣдставители ще са появжтъ всяка сволочъ агитатори и по всякой начинъ мошенническо агитирание. Бѣдното българско население пенавикнало на подобни шимпирни дава вѣра на венчко. Смѣшлю остана захласнатъ когато въ пѣтишествието си изъ Драмеката избирателна колегия той видѣ на 15 души кметове окачени на шията имъ по единъ часовникъ отъ стойностъ 80 гр. Отъ гдѣ Ви са паднали на ржка, попита. Отговора бѣше запикалкавенъ по наконеецъ явихж, че имъ ги купилъ и подарилъ тѣхнитѣ любимъ човѣкъ за да имъ направн сжрдцето, и когато дойде по селата имъ, сжгласно своего ше-

чатано окръжно прѣдписание, да дава отчетъ за извършената работа на Областното Събрание, да би усѣлъ и избиржтъ него за депутатъ. — Другъ единъ лапни шаранъ арзухалджия за подобна миссия въ Казлъ-Агаческата Околия е получилъ отъ низвергнатий си патронъ 25 лири награда. — Трети подлизурковци пакъ заедно агитиратъ въ Котленеката Околия. О Боже! какви дни настанахме, какво ли още има да видимъ? Народе окаянний! ще плачешъ отпослѣ и ще натяквашъ, че не си можлъ да си изберешъ депутати които да глѣдатъ за твоето добро, които отъ близу да познаватъ твоитѣ болки, а не само да глѣдатъ свойтъ частенъ интересъ, като тжчатъ подъ носъ твоитѣ права. Кжено ще бжде тогава, а сега си отвари очитѣ. Невѣрвай на тѣзи лжжливи апостоли: тѣ сж прѣвѣрни отъ благоразумнитѣ челцѣци.

Донски на „Смѣшля“

Цариградъ. До благовѣщъ три дена.
Дѣдо Смѣшльо!

Въ тази столица ставатъ чудосни, ама ти кждѣ си, че да видишъ?! Обикаляшъ, обикаляшъ все около васъ си и за васъ си. Защо не дойдешъ да се научишъ и оттука нѣщичко? колкото за политическитѣ новини азъ зная, че ти ги четешъ въ вѣстникитѣ, и ги знаешъ може и по-добрѣ отъ мене; нѣ колкото за засѣдающитѣ наши старци Израелеви въ Екзархията, азъ вѣрвамъ, че твърдѣ-твърдѣ незнаешъ.

Нека знаятъ всички, че нашитѣ старци вършихъ и извършихъ всичко т. е. двата края на срѣдата. Тѣ урѣдихъ църквитѣ ни въ Княжеството и въ Источна Румелия, а колкото за Македония и за Одринъ вѣросътъ е този: дали да ги подчинятъ на Патриаршията и дѣдо Патрикъ да вдигне като съ кошъ схизмата, или да я приемжтъ и да отгърватъ тѣзи Епархии? Да ги подчинятъ не имъ се ще, да приемжтъ схизмата пакъ не имъ се ще. Делемтата мжчна, и тѣ сж се побъркали, що да правятъ! Нѣ както подушамъ, тѣ ще глѣдатъ да са избавятъ душитѣ отъ схизмата, а онези епархии да ги оставятъ на фанариотскитѣ *фурни*.

Напраздно се мжчи дѣдо патрикъ да ги клевети прѣд тукашното правителство, защото спорѣдъ думитѣ на ново-дошлиитѣ *канукежал* правителството било много благорасположено къмъ дѣда Екзарха. Дай Боже да е така; нѣ така било, иначе било схизмата ще лѣжи пакъ възъ грѣшнитѣ ни гърбове. И тѣй трѣбва да се знае, че когато се раскопае нѣкое тѣло на тритѣхъ години и се намѣри не стопено, трѣбва да се знае, че това е слѣдствието на прочутата дѣдова патрикова схизма. Ала азъ като пишж така зарадъ дѣда патрика да ли ще се стопи слѣдъ смъртъта си? (Б. на См. *Ти хвърли пелалата, та ако би на третата година да те намъратъ не стопено, дѣдо попъ ще земе една мотика, ще ти отсече главата, и ти въ два часа ще се стопишъ, както станало едно ерме въ Калоферъ.*)

При Кехатхацата въ кайка

Надраскалъ Кою Климарѣтъ.

ПОЛИТИКА.

Да му опустѣе и политиката и главата, когато не дава миръ и спокойствие на човѣшината! А още

повече дипломацията, която мажи и глади прѣдъ лицето ти, а отзадъ ти гробъ копае! Какъвъ свѣтъ е настанѣло наистина! Политичитѣ и дипломатитѣ или по просто копѣетѣ се ритатъ, а бѣднитѣ населения или по просто магаретата теглятъ. Австрия, тази какичка, тя все ужъ слѣвичката бара, а все въ кошарата си кара. Тя е въ неопущено ликувание за гдѣто дѣдовото Султаново Ирадие отъ 23 м. М. удобрява вече словяванието или скопчуванието на Турската, Сърбската и Българската желѣзници съ нейнитѣ. Съ тази сполука тя мисли вече че е на балканский полуостровъ тука; нѣ колко още клинци има да чука, то остая да ѝ послужи по-сѣтнѣ за наука, та ошеповече да се пука, обвѣсена като на кука.

Платното на Ливанский незнаенъ още управителъ скоро ще се отрѣжи отъ станѣтъ, нѣ че било то за *Бибс-Дода*, или за *Мюзаферъ паша*, или за *Васса ефенди*, или за *Данишъ ефенди*, или за . . . (?) . . . То ще зависи отъ волята на по-силнийтъ. Такъво е днеска политическото право и така се стиска и държи здраво!

Велико-Британия тя го е загралила, тя е заплела концитѣ, тя скоро ще се научи да играе хората на *фенианитѣ*, които сж измолили отъ Плутона всичкийтъ адски огънь за да ѝ го изсипятъ възъ главата, ако имъ не даде свободата.

Франция, тази ренубликанска държава, и тя се намира между бури, грѣмотевици и свѣткавици. Тѣй нарѣченитѣ анархисти не ѝ даватъ миръ и спокойствие. Съ една рѣчь да ви каже ли дѣдо ви Смѣшлю цѣлийтъ свѣтъ е въ бъркония и причината на това е омразното властолюбие; догдѣто свѣтътъ се не отгърве отъ него не ще да има миръ и тишина!

Блазѣ на Смѣшля, че не мисли за такива високи работи, освѣнъ съ какво да размива читателитѣ си, и дали ще има люспици да си кушне яйчица, и да си чушне и хапне червено яйчице порѣсено съ солчица и съ черенъ пиперецъ.

!!! НОВИ ДРѢХИ ЗА !!! ВЪДИЖАВЕНЪ

Подписанныи честь имамъ да извѣстж на почитаемата публика, че донесохъ за проданъ въ Сливенъ готови Европейски мжжески дрѣхи отъ най-добра материя, и разни модни костюми.

Цѣна умерена.

Улица Полицейска до Хотелъ Истокъ.

Морисъ Голцайтъ.

ТЕЛЕГРАММИ.

К. Агачъ. — Баронъ Фонъ Г. днесъ телеграфически си даде кандидатурата за депутатъ. Освѣнъ него трима още отъ Пловдивъ ни сж залюзгали царвулитѣ да ги изберемъ за такива. (Б. Р. опитвайте си ума; Неглѣдайте на шарлатански обѣщания и картузъ капели.)

Кюнеклий. — Лѣжа е помѣстеното въ Смѣшля за единъ училищенъ инспекторъ, че ходилъ да агитира за нѣкого си депотата. Не инспектора, а хозийна на квартирата му, Д. М. ходи да агитира, ибо получиша 25 лири турски възнаграждение.

София. — Кризата отъ день на день зима по-широки размѣри; както се вижда и прѣдвизжда тя много още ще ни магери. По насъ критическитѣ кадрили сж на мода: едни се покланятъ, други се бранятъ, едни се въртятъ на колело, а други удрятъ яйца на маслѣ. (Б. на См. Бийте семеря да се сѣща магарето, а не магарето да се сѣща семерѣтъ.)

Тамже. — Радвай се, дѣдо Смѣшльо, дяволѣтъ скоро ще се прѣсне и конепитуцията ни ще въскрѣсне. (Б. на См. Кога? . . . Отгдѣ знайте? Или ви се ще та си байте? Точѣте зжби за млѣчни гжби!)

Русчукъ. — *Куцукъ-куцукъ-куцукъ* имахме честь да видимъ и да посрѣщнемъ единъ гайдаръ-министеръ. В. «Българинъ» го посрѣщна съ червени гащи, и скоро похвалата му ще надращи. (Б. на См. Гдѣ е на квартира за да дойдж и азъ да му посевирж?)

Търново. — Нашата депутация извърши своята дипломация. Дѣдо Климентъ хемъ е веселъ, хемъ е скърбенъ. (Б. на См. Кажѣте три пѣти *аллилуия*, тогава може да ви чуя.)

Пловдивъ. — *Коллежитѣ* за изборитѣ сж разпрѣдѣлихъ и назначихъ, сега ще се промисели за урнитѣ. Избирателитѣ да готвятъ, избираемитѣ се топятъ. Мишки и илѣшоци на веѣкждѣ сж прѣсѣжти и прѣподаватъ уроци. (Б. на См. *Вай халимизе!!!* Съ таквизи токмаци веѣкога сме ние юнаци и бораци!)

Тамже. — Комедията на поетѣтъ ни още се продължава и рѣшава! Конфискуванието т. е. кжсаннето на г. Смѣшля му излѣзе солено. Бираджията поиска на часа да му го заплати; и той се въртѣ, клати догдѣто извади та му го плати. (Б. на См. Стоѣше му се кюекия за такава лудотия! Нека се пази още веднажъ отъ подобна поетжика, защото ще лѣннж на рединготѣтъ му и друга нѣкоя закржжика!)

Карлово. — Тишината се вѣдвори, нѣ колко гладни еврачета изгори а колко може гладѣтъ да измори, то ще бжде безъ пари! (Б. на См. Прѣпоржчваме на правителството и правосждие, нѣ повече и повече милостъ!)

Пловдивъ. — Тѣзи два Кукурингу е хванатъ отъ пинката. Гагата си е расклжвкалъ като евния муцуната си. Пратете му лѣкаръ на помощъ. (Б. на См. Имайте малко тжрпѣвие. Най-добрийтъ лѣкаръ за Кукуринга е тенджарата. Калнавитѣ му редактори ще видятъ скоро кой е кумъ, кой е старий сватъ. Кукуринговата работа е: *халачена отъ бѣлото куче не прави хасъ.*)

!!! ИЗВѢСТИЕ !!!

Най-умѣренно, специално адвокатско писалище въ Сливенъ. Нуждающитѣ са да се отнесжтъ до юристъ-балакчинтѣ Улица полицейска.

Отговорникъ и издательъ Из. Дочковъ.